

sežno. So kraji v Sloveniji, kjer tamkajšnja raba še ni bila raziskana in zapisana, predvsem pa je tudi res, da imajo istovrstne rastline na različnih območjih ali celo v najbližji sosesčini mnogokrat različna imena.«

Knjigo sta založili Osnovna šola Otlica in Društvo Gora, za zanimivo obliko knjige pa je poskrbela Suzana Ipavec. Po kratkem predgovoru, kjer nam avtorica, sicer učiteljica matematike in fizike in mentorica botaničnega krožka, predstavi sodelavce knjige, sledi Uvod, v katerem preberemo, kako je knjiga nastala. V poglavju Zakaj »Kako jim rečemo pri nas«? se seznanimo z osnovami znanstvenega poimenovanja rastlin, izvemo pa tudi zakaj so nekaterim rastlinam Gorjani (prebivalci Predmeje, Otlice in Kovka) dali prav posebna imena, druge pa so še zmeraj le roža, trava, grm ...

Sledi opis 32 izbranih rastlin. Vsaka rastlina v knjigi je predstavljena s fotografijo in s tremi imeni. Slovenskemu imenu sledi znanstveno ime (oboje povzeto po Mali flori Slovenije 1999) in na koncu še domače, krajevno ime. Zanimiva oblikovna rešitev nam na levih straneh knjige ponuja besedilo, na desnih pa fotografije. Prav je tudi to, da so skupaj predstavljene različne, vendar na videz podobne vrste, ki imajo zato ponekod ista domača imena.

V kratkem opisu vrst so poudarjene njihove krajevne značilnosti, kje rastejo, za kaj so jih ali jih na Gori še uporabljajo. Nekatere so še pred leti nabirali kot zelišča, z drugimi so se otroci igrali ali se z njimi posladkali, tiste lepe za oko pa so si Gorjanke presadile k hišam in si tako polepšale svoje domove. Zvemo pa tudi za kakšno zanimivo zgodbico ali vražo, povezano s temi rastlinami. Kvalitetne fotografije so večinoma prispevali avtorica in ožji člani družine Velikonja. Na zadnjih straneh najdemo še seznam literature, seznam informatorjev, ki so sodelovali v anketi in kazalo.

Vsekakor je ob prizadevanju gospe Elvke Velikonja in gorjanskih osnovnošolcev nastal dragocen prispevek o ljudskem imenoslovlju rastlin, ki je zanimiv ne samo za botanike, ampak tudi za strokovnjake z drugih področij. Tovrstne publikacije v Sloveniji zelo pogrešamo, zato avtorica in njeni sodelavci zaslužijo veliko pohvalo za ves vložen trud in vso podporo ob morebitnih podobnih projektih v prihodnje.

Boško Čušin

Srečanje slovenskih botanikov – Ljubljana, 20. novembra 2004

Vsakoletno srečanje slovenskih botanikov na eno od novembrskih sobot je že ustaljena tradicija. Letos je bil tak dan 20. novembra v Ljubljani na Oddelku za biologijo Biotehniške fakultete. Srečanje je, kot vedno doslej, skrbno organiziral prof. dr. Tone Wraber s sodelavci na katedri za botaniko že omenjenega oddelka in fakultete.

V letu 2004 je dopolnil 80 let prof. dr. Vlado Ravnik. Njegovo pestro pedagoško in znanstveno delo je predstavil prof. dr. Tone Wraber. Prof. Ravnik je opisal nekaj novih rastlinskih taksonov, je eden najboljših poznavalcev družine orhidej pri nas, svoj izostreni čut za opazovanje rastlin pa je združil s slikarskim talentom in ustvaril odlične risbe in slike naših rastlinskih vrst; alpske vrste lahko občudujemo v njegovi ikonografiji Rastlinstvo naših gora (1999).

Minilo je 100 let, kar se je v Sankt Peterburgu rodil prof. dr. Vladimir Tregubov. Raziskoval in služboval je po Evropi (Francija, Bosna, Slovenija), v severni Afriki (Maroko) in v jugozahodni Aziji (Iran). Kar nekaj let je po drugi svetovni vojni preživel tudi v Sloveniji in ga ob G. Tomažiču in M. Wraberju uvrščamo med pionirje pri fitocenoloških raziskavah naših gozdov. Prispeval je tehtne, temeljne študije o macesnovih gozdovih, alpskem bukovju in dinarskem jelovem bukovju. Življenje in delo široko razgledanega strokovnjaka je predstavil njegov sodelavec (v letih 1962/63) na Inštitutu za biologijo SAZU, akademik dr. Mitja Zupančič.

O Andreju Fleischmannu, botaniku, piscu botaničnih pregledov in prvem vrtnarju Botaničnega vrta v Ljubljani je ob 200-letnici rojstva govorila dr. Nada Praprotnik, muzejska svetnica in botanična skrbnica Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani.

Letos je nenadoma in mnogo prezgodaj umrl Zdravko Keglevič (1956–2004), odlični gimnazijski učitelj biologije, navdušen botanik, gornik in popotnik. Njegovo življenje nam je ob fotografijah približal njegov študentski sostanovalec in prijatelj dr. Branko Vreš.

Alenka Mujdrica s Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru je s sodelavci preučevala procese zaraščanje vegetacije v okolici Sv. Lovrenca pri Postojni. Pri določanju velikosti zaraščajočih se površin so primerjali različno stare kartografske podlage (najstarejše iz 18. stoletja), obenem pa jih je posebej zanimala vloga kobulnic, zlasti njihovih alelopatičnih snovi pri zaraščanju travnikov v smeri proti gozdu.

O pojavljanju nekaterih redkih in manj znanih vrst v Sloveniji so poročali raziskovalci z Biološkega inštituta Jovana Hadžija ZRC SAZU, in sicer dr. Valerija Babij, mag. Andrej Seliškar in dr. Branko Vreš o vrstah *Sisymbrium loeselii*, *Coronopus didymus* in *Lycopus exaltatus*; o najdbah vrst *Viola pyrenaica*, *Scorzonera villosa*, *Scorzonera humilis*, *Plantago holosteum*, *Plantago maritima*, *Lemna gibba*, *Iris sibirica* subsp. *erirriza* in *Galium rubioides* iz zahodne Slovenije pa je poročal dr. Igor Dakskobler.

Doc. dr. Nejc Jogan s sodelavci Oddelka za biologijo Biotehniške fakultete sodeluje pri mednarodnem projektu 6. okvirnega programa Evropske skupnosti – IntraBioDiv. Podrobneje je predstavil botanične ekskurzije v silikatne avstrijske Alpe.

Med odmorom smo si pod vodstvom dr. Jožeta Bavcona, direktorja Botaničnega vrta v Ljubljani, v bližini stavbe Oddelka za biologijo ogledali na novo urejeni rastlinjak, kamor so pred nedavnim iz že premajhnega in dotrajanega objekta v vrtu ob Ižanski cesti preselili sredozemske lesne rastline in sočnice (kaktuse, debelolistnice in mlečke).

V začetku novembra leta 2004 je izšla monografija »Natura 2000 v Sloveniji – Rastline«, pri kateri je s svojimi prispevki sodelovala večina slovenskih poklicnih botanikov. Knjigo je predstavil mag. Boško Čušin z Biološkega inštituta ZRC SAZU.

Vtise z nekaterih letošnjih mednarodnih botaničnih simpozijev je povzel doc. dr. Nejc Jogan.

Mag. Andrej Seliškar, dr. Valerija Babij, dr. Metka Culiberg, dr. Tatjana Čelik, mag. Boško Čušin, dr. Božo Drovenik, dr. Branko Vreš in Vinko Žagar so v letošnjem letu kartirali habitatne tipe na postojnsko-pivškem območju in predstavili njihovo naravovarstveno vrednost.

Branko Bakan s Pedagoške fakultete v Mariboru nas je prepričal, da Prekmurje, čeprav biotsko zaradi intenzivnega kmetijstva navidez ena najbolj osiromašenih slovenskih krajin, še vedno skriva mnogo zanimivih rastlinskih vrst, ki jih tudi botaniki s precej daljšim stažem redko odkrijemo v naravi.

Dr. Boštjan Surina (z Znanstveno-raziskovalnega središča Univerze na Primorskem v Kopru) in Tinka Bačič (z Oddelka za biologijo Biotehniške fakultete) sta pripravila kronološki pregled naravovarstvene problematike območja Volovje rebri pri Ilirski Bistrici.

Za konec srečanja smo se ob predavanju doc. dr. Roberta Brusa (z Oddelka za gozdarstvo Biotehniške fakultete) preselili v Kalifornijo med najstarejše in najvišje še živeče rastline – drevesa na svetu.

Vsi predavatelji so bili strokovno skrbno pripravljene, njihova predavanja pa so bila ob zanimivih fotografijah tudi prijetno estetsko doživetje.

Valerija Babij